

πρώτως, εἰδικὰ ἐπομηνως. ὑλικῶς ἀκολουθῶς λεληκῶς ἐφεξῆς.
 ὁ δὲ σοφώτατος σπλάτων, καὶ σαρωδείητικῶς καὶ ὄργανικῶς. εἴτ'
 αὐτὸς ἕλω πρῶτος εὐρών, εἴτε καὶ ἄλλω σφῶλω ἐξευρημῶ,
 χρυσάμην. ἢ τοίνυν καὶ τὸν ἄριστον τῶν γεννητῶν, καὶ τῶν
 τῶν υἱῶν γεννητῶν οἶεται εἶναι, τὸ ὅχι χρῆται πᾶσι γε τοῖς αἰ-
 νητῶν, καὶ πολλὰ τὰ αἰτία, ἀλλὰ ὁ δὲ τῶν γεννήσεως ἕλω υἱῶν,
 καὶ τὸ αἴτιον ἀρξήτω τε καὶ ἀναπόδεικτον ὡς ἀκόσ, καὶ τὸ αἰ-
 τιον εἶ, τί τὰ μὲν, τῶν αἰτίων παρήκει, τοῖς δὲ, κατεχρήσα-
 το. ἢ γὰρ αἱ σῶσιν, ἢ ἑδέσιν ἐχρῆν. καὶ τὸ δὲ ἐχρήσατο ἕλω
 τοῖς καὶ εἰωσίν, οἷς ἀρξίος τε χρυσάμην καὶ ὠριγένη, τὸν
 υἱὸν ἀπεφηνάσθην καὶ μέγα κακῶς, ποίημα καὶ κτίσμα,
 καὶ ποιητῶν. δέον ταχὺ σαρεῖνα, μόνων ἀνέχεσθαι
 τῶν ἐρημῶν τοῖς θεολόγοις, καὶ μὴ ἄς κέρμας καὶ βάρα-
 θρον ἑαυτὸν ἀπόσασθαι, κατὰ κρημνισθῆναι, τῶν σφῶλω
 τῶν λόγων κατεχρήσασθαι, τῶν σφῶλω. τίνα δὲ ἕλω καὶ
 ὅπως ἕλω αἰτία τὰ ἕλω σοφῶς ἀποδείξεως, εἴθην ἐρῶν
 ἐρχομαι ἀκριβέστατα, ὡς ἤκουσα ἕλω ἑπόντος μοι. εἴ-
 φη μοι τὸν γενναῖον ἐκείνον χρυσάμην τρισὶν αἰτίοις ἐ-
 ἔπειν, τὸν ἄριστον ἀποφηνάσθην ἑλωθῆναι τῶν σφῶλω
 γεννήσεως ἕλω υἱῶν. ποιητικῶς αἰτίω σφῶλον. τῶ
 δηλαδὴ. δεύτερον, ὑλικῶς. τῶ τῶν τῶν. τῶ
 ὡς ἕλω. ἢ ἕλω ἕλω σῶλω γε καὶ ἐγκρημῶ, ἢ ἕλω ποι-
 μῶ καὶ μεθεκτῶ, ἢ ὅν ἀμέθεκτον νοῦν οἱ θεολόγοι φασί.
 τῶν δὲ ἀριστοτέλους νῶν, τρισὶν ὅλων γε καὶ αὐτῶν, ἕλω ἕλω
 πάντως, τὸν τε δυνάμει, καὶ ἕλω τε θύραθεν, ἕλω εἰ τοιοῖς δε
 νῶν γε χρῆσι ἡμῖν. καὶ τὸ τρίτον, τῶ εἰδικῶ. τῶ λόγῳ δηλονό-
 τι ὡς ἔφησε ἕλω γεννήτωρ. ὅτι δὲ ἐπέται δῆθεν ἕλω
 οἷον καὶ ὅσον, δῆλον αἰ γένοιτ' ἐκείθεν. Ὁ τῶν φῶλων πῆρ,
 καὶ πάντων ἀντινωνοῦν τῶ ἕλω κινουμένων κινουμένων καὶ πα-

Ms. f. 10. 11. 12.

31. Λεγόμενος,